

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Foto fra Digitalt museum

Redaktøren har ordet

Det er en herlig årstid vi er midt inne i. Sommeren står for døren, den lyseste og mildeste av de fire årstidene. For meg er det nok sommeren som virkelig fremkaller de gode opplevelsene og følelsene, med ferie og god tid, varme, sol og bading. Vi trenger dessuten denne oppturen for å takle de litt mindre lyse delene av året.

Om sommeren er blomstringen og veksten i naturen på sitt kraftigste. Vekst og utvikling trenger vi også i våre egne liv – og i menighetslivet. Temaet for dette nummeret av menighetsbladet er menighetsutvikling. Hvordan kan vi skape økt vekst, aktivitet og engasjement i Vestre? Både Jan Olav Høgetveit og daglig leder Jostein Holen skriver om nettopp dette denne utgaven.

Ved å vise engasjement og å gjøre tro til handling, hver på vår egen måte, kan vi bidra til å skape vekst i Vestre. Dette kan være noe å reflektere over i sommer. Hvor-

dan kan jeg bidra i menighetsutviklingen, og gjøre det spennende og relevant for andre mennesker å oppsøke kirken?

I dette nummeret får du også blant annet noen refleksjoner om det å være senior, du kan lese et reisebrev fra Haiti, og du blir mer kjent med Martin Luther og med reformasjonen – som for øvrig blir et tema i Vestre til høsten.

God lesning – og en riktig god sommer!

Rune M. Akselsen

Innhold

Historien om en som gjorde det	Side 4-5
Reisebrev fra Haiti	Side 6-7
For barna, quiz	Side 8
Refleksjoner over å være «senior»	Side 9
Hva er vekst?	Side 10
Faddertur med Birgitte	Side 11
Reformasjonen 500 år	Side 12-13
Hva driver menighetsstyret med?	Side 14
Økonomi	Side 15
Andakt: Forandring	Side 16-17
Kvinnemiddag i Vestre	Side 18
Program for sommeren 2017	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

facebook.com/oslo-kirke

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsstyret: menighetsstyret@vestrefrikirke.no

Telefonnummeret til kirken er 22 46 77 43

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813. Du kan også Vippse til nr 15103 Oslo Vestre Frikirke

Ja tenke det, ønske det, ville det – men gjøre det!?

Historien om en som gjorde det, Lars Dahle.

Tekst: Jan Olav Høgetveit

Innerst inne i Norges vakreste fjord, Isfjorden i Romsdalen er det en vakker, liten hvit steinkirke nede ved vannet. Ved inngangen til denne kirken står det en stor minnesøyle som jeg har sett så mange ganger uten å tenke så mye på det, men denne gangen gjorde jeg alvor av å sjekke opp hvem denne bautaen var reist til minne om. Man får jo ikke en så stor bauta uten at man har fått til noe her i livet.

Til min overraskelse oppdaget jeg at bautaen var reist til minne om Lars Dahle som viste seg å være en slektning av min onkel, og at han var født og oppvokst i Isfjorden. At han var en fjellets mann og et språkgeni som kunne 10–12 ulike språk var et klart pluss, men det alene kvalifiserer neppe til mer enn en halvmeter med bauta, selv på Hen. Så hva er det Lars Dahle egentlig gjorde?

Bortsett fra noen ville fjellturer i svært ung alder begynner historien om Lars Dahle da han var 11 år gammel. På vei hjem til

huset i Isfjorden bar han med seg bibelen han akkurat hadde arvet. Dette var ingen pocketutgave akkurat, en snau halvmeter høy, 25 cm bred og 10–12 cm tykk, var den så tung at han la seg til å sove en halv mil fra hjemmet. Da han våknet var han omgitt av tåke så tett som bare tåken i Romsdal kan bli, og han var fullstendig i villrede om veien hjem. Hva nå? Da kom han på at han hadde lagt seg med bibelen pekende hjemover og fulgte denne retnin-gen rett hjem, spot on. Opplevelsen av at han fant veien hjem da han fulgte bibelen ble en sterk opplevelse for den unge Lars, han glemte det aldri og det ble starten på en åndelig reise som var noe utenom det vanlige.

Etter årelange studier kjente Lars at han måtte bli misjonær og som en handlingens mann satte han kursen for misjons-høyskolen i Stavanger. Til fots. Han gikk opp Romsdalen til Lom, men kom ut for en snøstorm og surret alene rundt i fjellet i omkring 10–12 timer. Merkelig nok gikk det bra, og Lars så ingen grunn til å stoppe så turen fortsatte over Valdresfløya i vårløsningen. Med fall ned i iskalde, åpne elver, søkkvåte klær på nattetid og gåing i dyp, råttent snø betegnes det fra datidens kilder som et under at han kom fra det i live. Men Lars var i høyeste grad levende. Etter å ha gjort unna misjonshøyskolen på halv tid gikk turen til Oslo og studier i teologi, syrisk og andre arabiske språk, samt medisin. Alt ble gjort unna på to år, og han hospiterte til og med på Rikshospitalet. Utrolig hva man kan rekke når man er ungkar!

Lars Dahle ankom Madagaskar i 1870 etter

en 7 måneders reise, bare 4 år etter at den første misjonæren satte sine sandaler på øya første gang. Han kastet seg over arbeidet og bygde en skole for utdanning av lokale prester samt lagde bibeloversettelser på ulike språk i tillegg til alle de vanlige misjonæroppgavene. Etter 17 år i intenst arbeid, mye lenger enn de fleste misjonærer på Madagaskar, dro han hjem for å bli generalsekretær i Misjonsforbundet. Her har han en lang merittliste, men en ting synes jeg er spesielt morsom: Han innførte stemmerett for kvinner i 1904 i misjonsselskapet. Dette var nesten 10 år før kvinner fikk allmenn stemmerett i Norge (1913), og det i selveste misjonsselskapet eller NMS som det heter i våre dager!

Jeg kan svakt erindre noen fester på misjonshuset på Varhaug i min egen ungdom, og jeg vil ikke påstå at det var et plagsomt radikalt miljø der. På den tiden hadde de riktignok åpnet opp for min favorittdans, polonese, men jeg husker også diskusjoner om det var greit å bruke trommer på misjonshuset eller ikke. Konservativ forsamling med andre ord, og det å fronte en såpass kontroversiell sak lenge før resten av samfunnet forøvrig må ha kostet, selv for Lars Dahle.

Som 77-åring fant Lars Dahle ut at han aldri hadde hatt ferie og at det kanskje var på tide å ta ut pensjon. Pensjonisttilværelsen ble brukt til å skrive sin egen selvbiografi der han ikke legger verken fingrene eller noe annet imellom, heller ikke mot seg selv. «Jeg har alltid vært en hater av uklarhet», sier han der, og videre klager han over at han mangler så mye av inderlighet og varme, noe Herren hadde

tuktet ham for mange ganger. Dette oppsummerer på mange måter liv og virke for Lars Dahle, en mann som nok hadde sine begrensninger i mellommenneskelig forståelse og raushet, men som var en handlingens mann og fikk ting til å skje. Han var typen som ikke nølte med å gå over fjellet i storm hvis det var det han mente var riktig, og resultatet av arbeidet hans var definitivt godt.

Lars Dahle døde som en høyt respektert misjonshøvding i 1925, 82 år gammel. Fremdeles kan du finne varder i Romsdalsfjellet som Lars Dahle har laget, men han har også satt varder etter seg på det åndelige området. En mann med klare begrensninger er likevel til inspirasjon for andre gjennom sine to viktigste egenskaper: Et brennende engasjement for å få andre med på veien til himmelen og en sterk vilje til handling.

Kan dette være til inspirasjon for oss i Vestre også? Ja, det er det all grunn til. Hvis vi vil gjøre alvor av det Jesus har gitt oss beskjed om og få med oss mennesker til himmelen, så er oppskriften til Lars god som gull, selv i 2017. Det er når vi begynner å handle at Gud kan gjøre noe i Vestre.

Kilder:

Min mor, Jorid P. Dahle, ektefødt Isfjording og evig lokalpatriot. Alltid, uansett!

Romsdals Sogelag Årsskrift 1991, s 23-28

Ove Sandvik, Lars Dahle – en misjonshøvding, Januar 2015 (<http://blogg-ove.blogspot.no/2015/01/lars-dahle-en-misjonshovding.html>)

Wikipedia – Lars Nilsen Dahle

I april besøkte Camilla Gullberg et skoleprosjekt i Haiti, i regi av Kirkens Nødhjelp. Med på turen fra Norge var også Ingrid Eian, Celina Bottolfsen og Kristoffer Tollefsen. (Foto: Priv.)

(Foto: Camilla Gullberg)

Reisebrev fra Haiti

Tekst: Camilla Gullberg

I april var jeg så heldig å få muligheten til å besøke Haiti. Nadderud videregående skole, skolen jeg selv går på, har et samarbeidsprosjekt med Kirkens Nødhjelp, der alle elevene bruker en dag i løpet av skoleåret til å arbeide for å samle inn penger.

Disse pengene blir brukt til å bygge opp skoler på Haiti etter jordskjelvet som var der i 2010, og målet med turen var å besøke disse skolene for å se med egne øyne hva pengene vi samler inn blir brukt til.

Vi er heldige som vokser opp og får gå på

(Foto: Camilla Gullberg)

(Foto: Camilla Gullberg)

skole i Norge. Alle får skoleplass, vi trenger ikke å betale noe for å få gå på skolen, og de fleste av oss har en forholdsvis trygg og kort skolevei. I tillegg, selv om vi kanskje ikke alltid synes det selv, har vi fine skolebygg med plass til mange elever, og vi har mange lærere per elev sammenlignet med hvordan det er på Haiti.

På en av skolene vi besøkte går det 1300 elever. Skolen var bare en fjerdedel så stor av den skolen jeg går på, og der er vi ikke mer enn 500 elever. Det sier seg derfor selv at det ikke var plass til alle elevene på skolen samtidig, og de var derfor delt opp i tre. I løpet av en dag var det altså tre skoledager, slik at flest mulig skulle få gå på skole. På en annen skole jeg besøkte, som var privat, fikk vi høre at årsavgiften for å gå på skolen er 25 dollar, og dette var det en del som ikke hadde råd til å betale. For oss er 25 dollar ingenting, men for elevene der var det altså en forskjell på muligheten til å få gå på skole eller ikke.

Det er utrolig mange mennesker som lever i fattigdom på Haiti. Allikevel er Haiti også ett av de landene der den generelle levestandarden øker raskest. At flere og flere får mulighet til å gå på skole, og også får fullført skolegangen sin, er en viktig årsak til dette. Om alle bidrar litt, er det ikke så mye som skal til for at de som bor på Haiti skal få muligheten til en utdanning. Og jeg kan selv garantere, etter å ha sett det selv, at Kirkens Nødhjelp bruker pengene de får på best mulig måte.

Jeg er veldig takknemlig over at jeg fikk muligheten til å reise til Haiti. Det er en reise jeg kommer til å huske resten av livet, og som har gitt meg mer perspektiv på hvordan verden ser ut. Jeg håper på å en gang kunne reise tilbake, og forhåpentligvis se at levestandarden til menneskene som bor der har utviklet seg til det positive.

For barna

Miniguiz:

1. Hvilket yrke hadde Jesus?
2. Hadde Jesus noen søsken?
3. Hvor mange år var Jesus på jorden, før han dro til himmelen?
4. Hva het mannen som Jesus møtte i et morbærtre?
5. Hva het disippelen som gikk på vannet sammen med Jesus?

Svar: Peter

OPPGAVE

FINN VEIEN FRA MOSES
OG FRA JESUS TIL RIKTIG
BOK I BIBELEN.

Svar på spørsmålene ovenfor:

1. Snekker
2. Ja. Bibelen forteller at han hadde søsken
3. 33 år
4. Sakkeus
5. Peter

Refleksjoner over å være «senior»

Tekst: Judy Kokkin

Foto: Flickr

Det er ingen dans på roser å være Senior! Selvfølgelig har man bedre tid å tilbringe på hytta eller for å legge ut på eksotiske reiser. Men likevel har jeg hørt sagt «Aldri mer!» inn til flere ganger. Man har bedre tid til å pleie gamle foreldre, ektefelle, søsken eller nære venner og ta seg av barnebarna. Tilfredsstillende og kjempegøy i korte doser. Men tungt når det røyner på og når nære pårørende, barn eller barnebarn har det vondt.

Og nå har det vært skatteoppgjørets tid: Hvordan går det med deg når du prøver å rette på et tall i det hel-elektroniske skjemaet på Altinn.no? Eller prøver, som jeg gjør nå, å finne ut av hvordan jeg skriver denne lille snuten inn i noe som heter «Drop Box»? Nye utfordringer dukker opp hver dag også i forhold til bussruten som ikke finnes på papir lenger. Og barnebarna som bare er opptatt av venner, eller et spill som jeg ikke aner om på iPad. Ingen lørdagskos for hele familien foran

TV-skjermen lenger, alle sitter hver for seg med hvert sitt brett! Og i skiløypa er gutten best på snowboard, og jenta på slalåm. Bare minstemann kan overtales til å ta en tur på langrennsski.

Som rasjonalisten minner oss om: Alternativet er verre. Takk for at vi er i livet – selv om det er et faktum at ord som avlastningsplass, alvorlig diagnose, artrose, bisettelse eller begravelse, cellegift, dårlige knær, ensomhet, grå stær, inkontinens, kognitiv svikt, ned-satt hørsel og piller har en hyppigere forekomst i vårt ordforråd i dag enn for 15 år siden. Depressiv, sier du? Nei, dette er sant! Og det gjør vårt behov for vår Menighet enda mer aktuelt.

Hver livsfase har egne utfordringer, men vår livsfase gjør spørsmål om liv og død, sykdom og lidelse, trøst og omsorg, kjærlighet og tid til å lytte enda mer vesentlig for oss. Om vi skal gi eller ta spiller ingen rolle: Det blir vår tur begge veier: I dag deg, i morgen, meg!

Jeg leser for tiden en fagbok om Jesu følelser som de er klart uttrykt i evangeliene. De tre synoptiske evangeliene forteller mest om hvor Jesus befant seg og hva han gjorde der, og også om hvordan han hadde det – hva han følte. Følelsen som går igjen og igjen i forhold til hans gjerninger er «medfølelse» eller «medlidenhet». Begge disse følelsene, som er nært beslektet, er utledet av kjærlighet enten til kjente eller ukjente. Dette gjelder også oss

når nære eller fjerne har det vondt og deres situasjon eller dilemma berører oss. Jesu kjærlighet er uten grenser og varer i evig tid – det tror vi på. Det sies flere steder i Bibelen at Jesus og den Hellige Ånden går i forbønn for oss. Så la oss ikke glemme våre daglige «Quiet Times» – våre stille stunder om morgenen eller kvelden når vi ber for oss selv og våre nærmeste og vår kirke.

Det blir mye å be for og om, men jeg takker Gud for det som Martin Luther har sagt: Bønn er å snakke enfoldig med Gud. Det er ikke noe prestasjonsøvelse, bare å legge frem det og de som vi har på hjertet. Les gjerne Rom. 8,26-27 og 34; og Heb. 7, 24-25. Han er med oss som Seniorer og han bryr seg om dem vi holder av.

Hva er vekst?

Tekst: Ane Tveit, ansvarlig forstander

Hva er vekst? Er vekst kun det å bli større eller flere, eller er vekst å skape mer innhold? Hvis vi sammenligner kirkens vekst med vekst i landbruket, vil vi se at langsom vekst gir mer næring, enn rask vekst som gir mulighet til å dyrke i større kvanta.

Eldsterådet er nå godt i gang, i samarbeid med Jan Olav Høgetveit, å lage en handlingsplan for menigheten med parallell fokus på intern og ekstern vekst. Det er viktig å se dette i sammenheng, uten intern næringsrik vekst, vil vi ikke oppnå en ekstern kvantativ vekst.

I juni har jeg vært leder av eldsterådet i ett år. Det har vært både fint og utfordrende å stå i denne posisjonen, spesielt i et år uten pastor. Det er mye arbeid bak kulissene av diskusjoner og målrettet arbeid, men det

er meningsfullt å se og oppleve at menigheten er i utvikling og at det er oppgang i antall besøkende på gudstjenestene. Eldsterådet jobber alltid med fokus et halvt år fram i tid. For høsten vil Sindre Røyland, Harald Schøien, Reidulf Hanssen og Jacob Landsvik tale. Nytt av høsten er at Katrina Myhren går inn i rekka av talere, slik at disse roterer hver femte uke. Katrina vil også, etter Frikirkens forfatning, forrette nattverd i gudstjenester der ordinerte ikke er tilstede.

Eldsterådet jobber systematisk rettet mot å finne en pastor som bringer Vestre videre i utvikling og vekst. Før ny pastor er på plass er vi glade for godt samarbeid mellom administrasjon og all frivillig innsats i menigheten

Faddertur med Birgitte

Tekst: Ane L. Tveit

I Frikirken er hele menigheten faddere til alle barn som er døpt i kirken. Vi har et felles ansvar til å følge opp barn og ungdom. Likevel er det noen som velger å ha personlige faddere i tillegg. Jeg er personlig fadder til Birgitte Zahl som snart fyller 17 år. I påsken reiste hun og jeg til Italia, i jakten på originalen til albertavlen i Vestre. I Ravenna fant vi originalen fra 540 e.kr. Etter turen stilte jeg Birgitte tre spørsmål:

Hva betyr Vestre for deg?

1) Det er kirken jeg ble døpt i og som jeg ble tatt med i masse når jeg var barn og gikk på søndagsskolen. Jeg har mange

morsomme minner derfra, tror jeg fikk herje ganske mye der, brakk armen der blant annet. Det er også der mine søsken er døpt og konfirmert så det blir en slags familiekirke som blir litt sånn hjemmekoselig.

Hva var høydepunktet på turen til Italia?

2) Jeg syns kirkene i Ravenna var de fineste. Å se all den flotte mosaikken og tenke på hvor mye jobb det må ha vært å lage den, gjorde veldig inntrykk på meg. Det var så mange fine detaljer og farger. Men Venezia var den morsomste og peneste byen å gå rundt i som turist.

Hva tenker du om albertavlen i Vestre?

3) Jeg har jo alltid sett den foran der uten å tenke då mye over den. Men den er jo mye finere enn jeg først hadde tenkt på. Når jeg nå har sett originalen i talet i den kirken i Ravenna, tenker jeg mye større om den. Egentlig er den altså fra et kirketak. Den i Vestre har jo veldig fin mosaikk, men man må tett inntil den for å se alle disse detaljene.

Reformasjonen 500 år

Tekst: Kjetil Øvensen

I år er det 500 år siden reformasjonen startet. Virkningene av reformasjonen har påvirket kirke, stat og samfunn ganske betydelig. Kort sagt vår kultur og vår hverdag, ikke minst i Skandinavia.

Den tyske historikeren Heinz Schillings bok «Martin Luther – Rebell i en brytningstid» gir et interessant og grundig innblikk i Luthers liv og virke. Rent umiddelbart merker man at boken er en oversettelse fra tysk, med mange innskutte bisetninger og et tungt språk. Hvis man klarer å overvinne denne barrieren, gir boken bred innsikt i personen Luther, på godt og ondt. For Luther var på mange måter en mann av sin tid. Man kan vel hevde at helvetesfrykten var langt sterkere den gang enn i dag. I boken kommer vi nærmere Luther. Hans handlinger blir satt inn i en kontekst. Vi får en bredere forståelse av hvorfor han handlet som han gjorde.

Kirkefaderen

Det er en mann, ofte avbildet i munke-drakt, som nå aktualiseres. Det er det all mulig grunn til. Det er selveste kirkefaderen i den evangelisk lutherske kirke, være seg den heter Frikirken eller Den norske kirke. En gang i tiden var Luther den største «kjendisen» i Europa.

Ifølge legenden satt Luther i et tårn i augustinerklosteret i Wittenberg og leste Paulus' brev til romerne da fikk han en aha-opplevelse. Om det skjedde plutselig eller om den vokste gradvis fram, er i grunnen ikke viktig. Det som ble klart for Luther var hvordan den troende skulle forstå Guds rettferdighet. Det vanlige var

å tro på en rettferdig Gud som straffer. Da Luther studerte Romerbrevet, spesielt Rom. 1, 16-17, fant han forholdet dia-metralt motsatt. Gud utviser rettferdighet ved å «la nåde gå for rett».

Grunnlaget for reformasjonen

31. oktober 1517 hengte augustinermunken Martin Luther opp sine berømte 95 teser mot avlaten på kirkedøren i Wittenberg, i delstaten Kursachsen. Han målbar en generell misnøye i samfunnet og begrunnet sin motstand teologisk. Det var en bevegelse i folket mot innblanding i hverdagslivet fra pave og keiser. Luther ble den som frontet opprøret mot avlaten, som senere utviklet seg til noe mye mer og ga støtet til den veldige reformasjonen. Reformasjonen falt også samtidig med Gutenberg og framveksten av boktrykkerkunsten. Det i seg selv var en avgjørende faktor. Gutenbergs oppfinnelse var bruk av løse typer. En rekke forbedringer ble gjort etter hans død i 1468. Det poppet opp en rekke trykkerier inn på 1500-tallet, ikke minst i Wittenberg. Det skyldtes også bedre tilgang på papir. Luther så tidlig nytten av den nye teknologien. Som «sosialt medium» var boktrykking et kvantesprang. Skrifter og traktater fulgte på løpende bånd og spredt rundt i Europa. I 1520 kom tre viktige skrifter fra Luthers hånd: «Til den kristne adel», «Kirkens babylonske fangenskap» og «Om den kristne frihet». Med dette hadde Luther fått presentert sin teologi. Tiden etter 1520 handler i bunn og grunn om gjennomføring av teori til praksis, selv om Luther

fortsatte å gi ut skrifter i rikt monn.

Behov for fornying

Reformasjonen var nødvendig. Mange var lei av pavens utbytting av folket og innblanding i staters politikk. Særlig kom dette til uttrykk i Tyskland og spredte seg siden til andre land. Luther prosjekt var å skrelle av all ytre staffasje og gjerningsfromhet som kirken påla folket. Luthers teologi kan han sammenfattes i disse fem punktene: Skriften alene, Kristus alene, nåden alene, troen alene, æren til Gud alene.

Rent filologisk var han en mester. Luther betydde enormt mye for utviklingen og fornyelsen av det tyske språk. Han så viktigheten av utdanning. Skolevesenet ble kraftig utvidet og universitetene styrket.

Tydelig personlighet

Det er ingen martyr vi feirer. Heller ingen helgen. Han hadde en sterk personlighet, som spilte på et stort register. Luthers grove personkarakteristikker av meningsmotstandere er en del av arven, som vi bør være bevisst. Særlig mot slutten av sitt liv ble den negative ordbruken mer og mer tydelig. Luthers prosjekt var en evangelisk fornyelse av hele kirken og kaste ut pave og hans kurie i Roma. Når dette ikke lyktes og han i tillegg så at protestantene gikk i forskjellige retninger, hadde han behov for å markere seg. Luther så på seg selv som profet og likte dårlig at andre gikk han i nærheten. Hans utfall slo i alle retninger, mot pave, mot jøder, mot muslimer, mot gjendøperere etc. Til og med hans nære medarbeider Philipp Melanchthon fikk føle Luthers vrede.

Luther var på alle måter ruvende og fylte rommet hvor enn han kom. Han viste kraft og mot der andre vek unna. Han fornyet gudstjenesten. Det ble lest og talt på tysk.

Også musikalsk skjedde en fornyelse. Det ble sunget nye salmer, gjerne til melodier fra gamle drikkeviser folk kunne fra før. Alt dette gjorde at Luther fikk et grundig fotfeste i folket. Det var så befestet at da keiser og pave prøvde å velte reformasjonen etter Luthers død, var det for sent. Luther fikk slått en kile inn i den vestlige kirke. Selv om det ikke var hans intensjon, førte det til religiøs pluralisme, sekularisering, sammenblanding av stat og kirke og en spire lagt i jorden for en voksende demokratiseringsprosess. Luther selv var lite interessert i dialog. Alt som stred mot hans evangeliske lære måtte renses vekk. Ikke med vold, men i ytterste konsekvens forvisning. Luther tenkte frelseshistorisk, ikke rasistisk. Hans teologi var eskatologisk, dvs. preget av endetidsforestillinger.

Uenighet, men samme mål

Ser man den verdensvide kirke som en armada, dukker det opp i horisonten et og annet stort kirkeskip med slitte seil, flere er mellomstore og mange er små, som virrer hit og dit. Det er ingen samling på flåten. Man har samme mål for øyet, men er uenige om kursen. Sangen er ikke enstonig og det hoies og skrikes over rekkene når man nærmer seg hverandre. Man klarer ikke å være i samme båt. Noen ganger kan vi se det bryter ut slåsskamper ombord og livbåter settes ut slik at de verste kamphanene kan ro alene etter. Man holder øye med hverandre og korrigerer kursen i forhold til de andre båtene. Men båtene slipper aldri hverandre av syne der man langsomt beveger seg mot det lovede land.

Til høsten vil Vestre ha reformasjonen på agendaen. Vi håper du vil delta!

Heinz Schilling: Martin Luther - Rebell i en brytningstid, Vårt Land Forlag 2016

Hva driver menighetsstyret med?

Tekst: Torunn Nasset, leder i menighetsstyret

Menighetsstyret i Vestre er et utvidet eldsteråd og består av eldsterådet, leder for FRIBU, leder for diakonrådet, leder for seniorgruppen pluss valgte medlemmer med ansvar for eiendom, økonomi og informasjon (p.t. ledig). I tillegg møter administrativ leder og menighetsarbeider.

Menighetsstyret fungerer godt. Medlemmene tar ansvar for sine områder og bidrar konstruktivt i og mellom møtene.

I vinter og vår har menighetsstyret arbeidet med flere viktige saker:

ØKONOMI

Økonomigruppen, som ledes av Sølve Fredheim, har lagt ned et omfattende arbeid for å øke Vestres inntekter. Noen tiltak er allerede satt ut i livet. For eksempel er det nå mulig å bruke avtalegiro for faste gaver til menigheten. Det er gjort et fremstøt for å leie ut rom i kirken og det ble solgt vafler på kirketrappa under Holmenkollstafetten. Det er igangsatt et arbeid med å kontakte medlemmer direkte og spørre dem om å bli faste givere. Kanskje kommer noen til å spørre deg?

LEIEAVTALER

Leieavtale med Frikirketorget fra juni 2018 er snart klar til signering. Leieavtale med Kraftverket er reforhandlet og vi har fått på plass en avtale mellom vestre og Kraftverket om bruk av felles lydanlegg.

INFORMASJON

Det pågår et kontinuerlig arbeid for å gi menigheten nødvendig informasjon. Vi informerer via mange kanaler: mail, sms, oppslag, menighetsblad, Facebook og Vestres hjemmeside. Har du kommentarer til informasjonsarbeidet vil vi gjerne høre dem.

DRIFT

Det er mange løpende driftsoppgaver i kirken. Utskifting av luft/varmesystem er vellykket gjennomført. Det er nå tatt initiativ til å se på om vi også skal skifte ut radiatorene i undertasjen. Ny eiendomsansvarlig, Hilde Charlotte Mørland, er i full gang med å sette seg inn i oppgavene sine i tett samarbeid med vaktmester.

ANDRE OPPGAVER

Menighetsstyret bruker også mye tid på å planlegge årsmøte og andre menighetsmøter – ikke minst forberedelse av saker til synodemøtet. Nå er vi i full gang med å planlegge høstens menighetsweekend på Hermon. Vil du være med å planlegge denne turen? Ta kontakt med Jostein Holen.

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig i menighetsstyret

Inntekter fra kollekt og faste bidrag

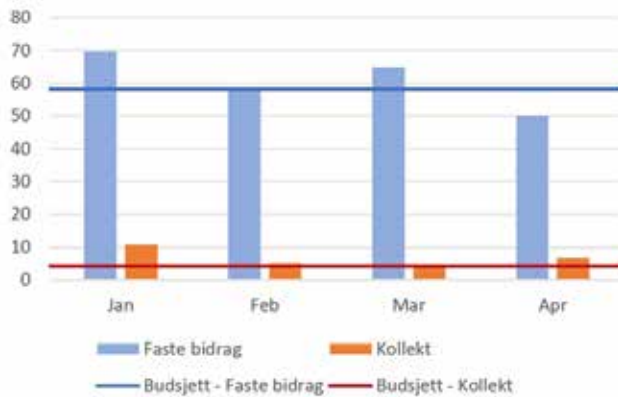
Foreløpig ligger inntekter fra faste givere og kollekt litt over budsjettet som du kan se fra diagrammet. I årets første fire måneder har vi fått inn ca. kr 270.000, det er cirka 7 % over budsjettet. Det er vi taknemlige for! Samtidig ønsker og trenger vi flere faste givere!

Virksomheten i Vestre frikirke spenner over mye. På høstparten i fjor vedtok menigheten et budsjett med et solid underskudd for 2017.

Grunnen er at vi ønsker å opprettholde et høyt aktivitetsnivå, med flere i fast ansettelse. Vi håper jo snart å kunne ansette en pastor og pusse opp kapell og aktivitetsrom. Da vil vi trenge mye mer.

En gledelig nyhet er at skattefritaket økte fra kr 25.000 i fjor til kr 30.000 i 2017. I praksis betyr altså dette at gir du en gave på f.eks. kr 10.000, så får du kr 2.800 tilbake på skattededelen om skattesatsen er 28 %. Dette er en veldig god deal! Dette krever at du er en registrert giver, slik at din gave blir innrapportert til skattemyndighetene.

Gaver/faste bidrag 1. tertial 2017

Vi tar i bruk Avtalegiro

I Vestre frikirke gjør mange en stor frivillig innsats, og mange bidrar økonomisk. Faste gaveinntekter gjør det mulig for oss å arbeide langsiktig og planmessig. Derfor oppfordrer vi til at flest mulig registrerer seg som faste givere slik at vi også fremover kan opprettholde vårt viktige arbeid.

Nå har vi gjort det enda enklere for deg som vil være fast giver. Ved å ta i bruk Avtalegiro, forenkler det vår håndtering av givertjenesten og registrering av skattefradrag for gaver vesentlig. Du kan registrere deg som fast giver på våre nettsider vestrefrikirke.no under menyen «Om oss».

Jeg vil oppmuntre deg til å benytte denne muligheten til å få orden på ditt giverforhold.

Andakt

Forandring

Av Katrina Myhren

For å utvikle oss, må vi forandre oss, og forandring kommer gjennom utvikling. Hva kommer først?

Forandring kommer i mange former. Alt rundt oss er i konstant forandring, og forandring er en naturlig del av livet. Fra barn til voksen. Fra voksen til gammel. Dette er en forandring som skjer med oss alle. Forandringen i oss selv kan ofte være den som er vanskeligst å sette finger'n på. Det som skjer rundt oss er lettere å få med seg, enn vår egen endring over tid. For Saulus var det ikke slik. Hans liv ble radikalt endret på et par tre dager.

Saulus raste fremdeles mot Herrens disipler og truet dem på livet. Han gikk til overstepresten og ba om brev til synagogene i Damaskus for å kunne finne dem som hørte til Veien, både menn og kvinner, og føre dem i lenker til Jerusalem. Underveis, da han nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham. Han falt til jorden og hørte en stemme som sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?» «Hvem er du, Herre?» spurte Saul. Og svaret lød: «Jeg er Jesus, han som du forfølger. Men reis deg nå og gå inn i byen. Der vil noen si deg hva du skal gjøre.»

Mennene som fulgte ham, sto målløse; de hørte stemmen, men så ingen. Saulus reiste seg og åpnet øynene, men han kunne ikke se. Så de tok ham i hånden og leide ham inn

til Damaskus. I tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk.

I Damaskus bodde en disippel som het Ananias. I et syn sa Herren til ham: «Ananias!» Han svarte: «Her er jeg, Herre.» Og Herren sa: «Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset til Judas skal du spørre etter Saulus fra Tarsos. For se, han ber. Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han får synet igjen.» Men Ananias svarte: «Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem. Og nå er han her med fullmakt fra overprestene for å legge i lenker alle som påkaller ditt navn.» Men Herren sa til ham: «Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk. Og jeg skal vise ham alt han må lide for mitt navns skyld.»

Da gikk Ananias, og han kom inn i huset, la hendene på ham og sa: «Saul, min bror! Herren selv, Jesus som viste seg for deg på veien hit, han har sendt meg for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den hellige ånd.» Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han kunne se. Han sto opp og ble døpt. Så spiste han og kom til krefter. Han ble noen dager hos disiplene i Damaskus, hvor han straks forkynte Jesus i synagogene og sa: «Han er Guds Sønn.» Alle som hørte på, ble forundret og sa: «Er ikke dette han som i Jerusalem ville utrydde alle som påkaller dette navnet? Kom han ikke hit for å føre dem i lenker til overprestene?»

Men Saulus fikk stadig større kraft, og jødene i Damaskus ble svar skyldig da han viste klart

at Jesus er Messias. En god stund senere la jødene planer om å drepe ham. Saulus fikk høre om denne sammensvergelsen. Døgnet rundt holdt de vakt, også ved byportene, for å få ham drept, men disiplene hans fikk ham ut om natten; de firte ham ned langs muren i en kurv.

Vi mennesker er ofte stolte eiere av våre meninger og standpunkt. Det ligger mye

stolthet og refleksjon bak disse. Saulus var brennende i sin sak, og han brukte alle sine ressurser på å stå opp mot de kristne. Ingenting kunne få han på andre tanker...unntatt Kristus selv.

Når Jesus kalte på han, endret ALT seg. Har du noe i ditt liv som du ønsker å forandre, eller mener at ingenting kan forandre? Da utfordrer jeg deg til å spørre Jesus.

Litt grammatikk...

Tekst: Jostein Holen

I vinter kjøpte jeg ny protokoll for menighetsstyret, den gamle var utskrevet. Jeg kom til å bla litt i den gamle. På en av de første sidene var referat fra et menighetsmøte i 1999. Der så man med bekymring på at medlemstall og gudstjenebesøk var synkende, og framtiden kunne bli kritisk for menigheten. Så startet vi opp arbeid for å utvikle strategi. Deretter har det gått omtrent som man forutså, mye har forandret seg, antall medlemmer er redusert, og det er få på møtene. Skuta synker!

Det eneste jeg kan komme på i farten som ikke har endret seg i løpet av årene, er arbeidet for strategi, og de mange møtene der dette temaet har vært oppe. Da kommer det samme bildet av Th. Kittelsens Soria Moria slott opp. I starten ble jeg glad av å se på bildet, jeg så på lyset i det fjerne og tenkte at «dit skal vi». Etter hvert har jeg vel kanskje blitt mer nærsynt. Nå fokuserer jeg på personen i forgrunnen. Han står med ryggen til, med tunge tykke klær og hatt av Ludvik-fra-Flåklypa-typen. Begge føttene er godt plantet ved siden av hverandre, og staven holder han loddrett i sin høyre hånd, mens han ser mot slottet i det fjerne. Der er ingen spor i

gresset som viser at han har beveget seg i det siste. Han står i ro. Dette er en drømmer – ikke en vandrer.

Deretter kommer en leksjon om navigasjon. I romslige ordelag stilles de evige spørsmålene: Hvor er vi?, Hvor skal vi?, Hvordan kommer vi dit? Og så er leksjonen ferdig. «Navigare vivere est», sier seilerne. Det betyr omtrent sånn: «Å seile er å leve». Men når det oversettes til norsk pleier vi å si «seiling er livet». Dermed har vi passivisert oss ved at vi bruker statiske substantiv, i stedet for den dynamiske verb-formen. Noe av budskapet blir dermed borte. Når skuta synker er det ikke tid for å snakke om navigasjon, da gjelder det å øse ut vann. En aktivitet som krever mye handling, ikke så mye planlegging. Ta nå ikke dette bildet for bokstavelig, i Vestre gjelder det ikke å hive ut mest mulig, men å få noe inn: Mennesker, aktivitet og engasjement.

Den gang jeg gikk befalsskolen kom jeg over et visdomsord om undervisning: «Læring måles i endret adferd». Altså: Dersom soldatene har lært noe, så viser dette seg i endret

adferd. Har adferden ikke endret seg, så har undervisningen vært nytteløs. For enda lenger siden gikk jeg på folkeskolen. Lærte vel ikke så mye, men jeg tør likevel å forsøke meg på litt grammatikk, for eksempel: 'Tro' er et verb! Det dreier seg om hva du bruker tid og ressurser på. En levende tro viser seg i handling. Slik kan vi se på oss selv om vi tror, eller om vi bare tror at vi tror. Ett til: «Nestekjærlighet» er et verb, en bønningensform av verbet «å gi». Det handler ikke bare om hva du føler for det andre mennesket, men om hva du kan gi av omsorg, tid og krefter. «Menighetsutvikling» er et verb. Det også handler om noe vi må gjøre. Er ikke så sikker på bønningensformen her,

men det håper jeg vi kan finne ut sammen.

Både vi og personen på maleriet må starte med de små skritt. Det kan hende han står der og tenker strategi mens han ser slottet blinke i det fjerne, men han og vi må begynne å gå! Ta det litt pent i starten, det kan tidsnok komme en dørstokk-mil som kan kjennes drøy. Vær ikke så redd for kursen, misvisning og deviasjon kommer vi ikke utenom, men når vi nærmer deg målet vil vi nok «se lyset», og så finner vi fram! God tur!, og god ferie, enten du skal på fjellet eller sjøen i sommer!

Hilsen vaktmester Jostein.

Kvinnemiddag i Vestre

Tekst: Torunn Nesset

Torsdag 11. mai ble det arrangert kvinnemiddag i Vestre. 23 damer i alderen 40–80 år møttes for å dekke og pynte, lage og spise middag sammen.

Fire-retters utsøkt middag ble nydt ved et nydelig pyntet bord. Vi hadde invitert søster Mette Andresen fra Katarinahjemmet. Hun fortalte om sitt hjem – Dominikaner-

klosteret på Majorstua og ga oss tanker om «Stillhetens verdi».

Tilbakemeldingene tyder på at dette er et hyggelig og meningsfullt arrangement. Flere ga uttrykk for at de gikk hjem med ny kunnskap om katolikker, bedre kjennskap til kvinner man ser i kirken og ikke minst et par smarte mattips.

Program for Oslo Vestre Frikirke Sommeren 2017

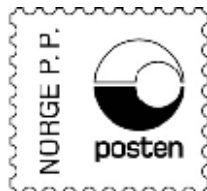

Søndag 28. mai kl. 11.00	Gudstjeneste. Jacob Landsvik taler. Musikk ved Kim Fredrik Andersen.
Mandag 29. mai kl. 12.00	Seniortreff. Jon Magne Lund: 'Frikirken - hva nå?'. Etter skille mellom stat og kirke.
Onsdag 31. mai kl. 19.00	Kveldsmesse med Åpen Bibelgruppe.
Torsdag 1. juni kl. 19.00	Tema-torsdag. 'Din egen strek' - om å uttrykke seg gjennom tegning. Ved Ellen Lande Gossner lektor ved Fotojournalistutdanningen ved HiOA.
Søndag 4. juni kl. 11.00	1. pinsedag. Høytidsgudstjeneste. Reidulf Hanssen taler. Sang og musikk ved New Voices og Sverre Undheim.
Søndag 11. juni kl. 11.00	Gudstjeneste. Harald Schøien taler. Musikk ved Hilde Nygaard. Søndagsskole.
Torsdag 15. juni:	Ytremisjon/Seniorer drar til Hadeland, avreise fra Vestre kl. 11.00.
Søndag 18. juni kl. 11.00	Gudstjeneste. Sindre Røyland taler. Musikk ved Torbjørn Tunestveit. Utflukt til Bygdøy etter gudstjenesten, gjør klar for bading
Søndag 25. juni kl. 11.00	Gudstjeneste i Vestre felles med Østre.
Søndag 2. juli kl. 11.00	Fellesgudstjeneste i Østre.
Søndag 30. juli kl. 11.00	Fellesgudstjeneste i Østre.
Søndag 6. aug. kl. 11.00	Gudstjeneste i Vestre felles med Østre. Reidulf Hanssen taler, Kim Fredrik Andersen spiller.
Søndag 13. aug. kl. 11.00	Fellesgudstjeneste i Østre..
Søndag 20. aug. kl. 11.00	Gudstjeneste i Vestre. Jacob Landsvik taler.
Søndag 27. aug.	Dagen i Stensparken! Salg av pølser/kaffe/kaker. Ta gjerne med noe å sitte på.
Torsdag 31. aug. kl. 19.00	Inspirasjonskveld
Søndag 3. sept. kl. 11.00	Gudstjeneste.
8. - 10. september	Menighetens tur til Hermon

I Oslo Vestre Frikirke er det gudstjeneste hver søndag kl 11.00, og bønn kl 10.30. Det er alltid kirkekafe med hjemmebakke kaker. Hver første torsdag i måneden er det nye tiltaket tema-torsdag kl. 19.00 med foredrag. Første tema-torsdag er torsdag 1. juni. Kveldsmesser arrangeres hver siste onsdag i måneden kl 19.00. Ytremisjonen har møte en gang i måneden og seniortreff arrangeres hver siste mandag i måneden kl 12.00.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med
informasjon om ny adresse til:
Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

*Vi speiler vårt medmenneske
og ser oss selv i speilet
i den andres ansikt.
Hvert menneske er skapt i Guds bilde
og elsket av Gud.
Vi bærer alle ansvar for hverandres liv.
Med troens blikk ser vi
en større kjærlighet bli speilet.
Den store gåten
skaperverket, mennesket og Gud
blir tydet av ham
som levde, døde og oppstod for oss,
Jesus Kristus,
et menneske som oss
og Gud fra evighet.
Ham vil vi ære med våre lepper
og tjene med våre handlinger
til vi ser ham som han er.*

Av Eyvind Skeie for Oslo Vestre Frikirke
Egypt, mai 2016